

سُر ڏهر

داستان پهريون

1

ڪِر ڪي ڳالهڙيون، ڪَنڊا! ڍور ڌڻين جون؛
ڪِن سِي راتڙيون، ڪَنهن پَر ڏينهن ڳڌارين؟

2

جان تو هُٽرو سُور، ڪَنڊا! ڍور ڌڻين جو؛
مٿي لامن ٻور، موريءَ مَجر نه ڪرين.

3

ڪَنڊا! تون ڪيڏو، جڏهن پريو ڍور وهي؟
جسودن جيڏو، تو ڪو گڏيو پهڙو؟

4

سڄ ڪ سُڪو ڍور، ڪنڌيءَ اڪ ڦلاريا؛
جنگن چڏيو زور، سر سُڪو، سونگي ڳيا.

5

سُڪي ڍور ڏيون ٿيو، ڪنڌيءَ ڏنو ڪائو؛
سو پاڻي پٽيهل ۾، اڳيون نه آيو؛
ماڙهن ميڙائو، ڪنهن ڪنهن پيڻين.

6

ڍور نه اڳينءَ يار، مهڻ ملاحن لکيو؛
موڙي چوڙيا مڪڙا، پسي پاڻيءَ پار؛
جسودن جيها يار، پيڙا وير وِماس ۾.

7

جان واهڙ ۾ وه، تان تون، مڇ! نه موٽين؛
ڪائي ۾ ڪوه ڪرين، پوءِ موٽڻ جو پُه؟
سر مٿي تون سَه، مَهميرون ملاحن جون.

8

جان جر هُٽرو جال، تان تون، مڇ! نه موٽين؛
پونڊيءَ اڄ ڪ ڪال، سانپيون سانگن جون.

9

جان جرُ هُنڙو سِيرَ، تان تُون، مَچَ! نه موتئين؛
آڏا آڏي ڪير، گهٽ به جهليءَ گهائين.

10

مَتو آهين مَچَ! تلهو تو تونا هٿين؛
جا تو ڏني آچ، تنهن پاڻيءَ پُنا ڏينهنڙا.

11

ڪُنڊي ڪلِين وِچَ ۾، جڏهن هَنپائُون؛
موت نه ماريائُون، ڏور ڏني ويا ڏڪَ جي.

وائي

لايءَ جا وَرَنَ ڪي، سا ڪانڌا! مُنهنجي ڪورا.
ماءُ! ماريَنڊَمَ ڪڏهين، هِنَ بَينءَ جي هورا؛
اَچَن پَرِين پَڪِيا، ڪَرِ پاپيهو جِنَ مورا؛
سيٿين سِرَڪَنڊُ سَچي، پيو عَطَرِ پَرِين اَتورا؛
چِرُ ڪُٿوري ٿيو، پي تازي ڦَلَن ڦورا؛
آلا! عَبدُاللطيفُ ڪي، سانولَ ميڙَ سَنپوڙا.

داستان پيو

1

مَڊِيني جا مِيرَ! سُو مُنهنجا سڏڙا؛
سَرَڙُ تَنهنجي سِيرَ، تُون پارَ لَنگهائين پيڙا.

2

ڏَڻي! سو وارئين واءُ، جو ميڙائو سَچَڻين؛
وَهِيءَ واٽَ مَتاءُ، هِنڙي آسَرَمَ لَهي.

3

نيئَ جي نهارين، سي اُچَ نه اوڻي آيا؛
هَنجُون نه هارين، پاڻي پُنهونءَ ڄامَ ري.

4

نِيئَ نِهاري مُنِهِنجا، روئي تيا رت؛
پُنهُونَ هوءَ پَهَت، ته پارِي نِينِ پاڻ سين.

5

اَڇُ اَڱُ ڪيڻان، آسَر لَڳي سوريان؛
ڏُونگرَ ڏينهن لَڳان، مان وَرَڪَن سَپَرين.

6

الله جِن نالوءَ، تِن مُون وَڌو آسرو؛
خالق! تَنهجي ڪاندِ جو، پَرو پاندُ نه ڪوءَ؛
نالو، رب! سَندوءَ، رَهيو آهَم رُوح ۾.

7

صاحب! تَنهجي صاحِبِي، عَجَبُ ڏني سُون؛
پَن پوڙين پاتالَ ۾، پَهَن تارين تُون؛
جيڪَر اچين مُون، ته ميرِيائي مان لَهان.

8

جيڏو تَنهجو نانءُ، باجَ به اوڏيائي مَڱانءَ؛
رءُ تَنپين، رءُ ٿوڻپين، تُون چِرُ، تُون چانءَ؛
ڪُڄارو ڪَهانءَ؟ توکي معلوم سَپَڪا.

9

سَترُ ڪر سَٿار! آءُ اُگهاڙي آهيان؛
يَڪَينن يَڪَڙهار! ڏيئي پاندُ پَناهَ جو.

وائي

مُون ڪي نِنڊَ نه نيڻين نيڻين، ڪالهُون پوءِ لَڪَن ۾.
موٽُ تُون آيل! مُنَهجي ماءُ! تان تو ڏکُ نه ڪيڻين ڪيڻين؛
هوءَ نه نينم پاڻ سين، جا ويندڙي سيڻين سيڻين؛
ڪالهُوڻيان اَڇُ گهڙي، جهورڙي جهيڻين جهيڻين.
پُون سَپُ واڳيون وَرَن سين، آءُ جا واڳڙي ويڻين ويڻين.
هِنڌرو ڏاڙهُونءَ ڪُلَ جِن، روئي رَترو نيڻين نيڻين.
الا! عَبدُاللطيفُ چئي، مُحَبَّ اسان تُون ميڙين ميڙين.

داستان ٽيون

1

ڪَر ڪو پيرو ڪاندا! مون نمائيءَ جي نجهري؛
پرين! تنهنجي پاند، يولا! ڏکي آهيان.

2

جن تون قائم، ڪاندا! تن آءُ ورا! ولهي نه ٿيان؛
پکي چنان پاند، گنڊ نه ڄاڻي ڪو پيو.

3

ڪاندا پين ڪيترا، مون ور وڏي ڪاندا؛
پاڻا ڏکي پاند، جي ڏسي ڏوهه اکين سين.

4

ور سين وجهيو ڪاڻ، ڪر سين کل پائين؛
پوري! مندا آڃاڻ، ڪڻ ڇڏيو ته ميڙين.

5

ستا! اٿي جاڳ، ننڊ نه ڪجي ايتري؛
سلطاني سهاڳ، ننڊن ڪندي نه ٿي.

6

ڪي سمه، ڪي جاڳ، ننڊ نه ڪجي ايتري؛
اي مانجهاندي جو ماڳ، جو تو ساڻيه پانئيو.

7

جاڳل منجهان جس، آهي ادا! جن ڪي؛
لاهي جو، لطيف چئي، مٿان قلب ڪس؛
ورنه! ڪجان وس، صبح ساڻ، سيد چئي.

8

هي تان ٿورڙيون، جي تون، پورا! پسي پلين؛
راتيون بيون گهڻيون، جي تو اينديون هڪلي.

9

سمهتان ساڙو، جيڏيون! جيڏو ئي ٿيو؛

پرين سين پاڙو، مُنهنجو ننڊَ نِبيريو.

10

پرہ ڦٽي، رات گئي، جھيٽا ٿيا نڪت؛
هاري! ويءَ وٽ، گهڻا هٽندين هٽڙا.

11

پيئي جا پريات، سا ماڪَ مَ پَسو ماڙ هئا!
روئي چڙي رات، ڏسي ڏکوين کي.

12

ڍولُ مَ کڻي پانهڙي، پرہ مَ کڻي پاند؛
آءُ پنهنجو ڪانڌ، لوڪان لڪي رائيان.

13

ڦريا پسي ڦٽي، گرِين کيرُ نه چڪيو؛
دنيا ڪارڻ دينُ، وڃائي وٺا ٿيا.

داستان چوٿون

1

روه رامڻا ڪن، اُڄ پڻ هَلڻ هاريون؛
ڪرڳلُ ڪُونجڙين، رائي مَ رات ڪيو.

2

وڳرُ اُڪيري سرُ ساريو، سورَ چري؛
جُهرِي جُهڇندي ڏئي، سَنِيها کي سَڄڻين.

3

وڳرُ وساري، وينينءَ ڪئن مانِ ڪري؟
ڪِ تو نه ماري، رُڻُ جُهڻُ سَندي سَڄڻين؟

4

وڳرَ ويا وهي، ڪالھ تَنهنجا ڪُونجڙي!
ڪَندينءَ ڪوهُ رهي، سرُ مَ سَپيرِين ري؟

5

وڳرَ ڪيو وٽن، پرتِ نه چَنن پاڻ مَ؛

پَسو پَڪِڙَن، ماڙ هِنان مِيٺُ گهڻو.

6

مَ لَنُنُ کُونجِي! ماڻَ ڪَر، چورِ مَ هِنُن چاڪَ؛
قَنِيُون جِي فِراقَ، سِي گهرِ گهارينديُون ڪيترو؟

7

کُونجڙِيءَ ڪالُه لَنِي، سَجَٽَ وِٽمَ جِٽَ؛
آءُ جَنِين رءُ هِتَ، گهنگهرَ گهاريان ڏينھڙا.

8

اُتَرَ ڏي آلاپَ، ڪالُهونڪَرَ کُونجَ ڪَري؛
پَرِين پَسِي مَنجَ خوابَ، وهائيءَ وايُون ڪَري.

9

کُونجُون ٿِيُون ڪُٽڪَنآ، جيڪُسَ هَلُ هاريُون؛
بچا پوءِ اُتَن، وَجَنَ وانڌا ڪَنديُون.

10

آيُون ڍورَ ڍري، اصلَ سَندي آسري؛
ڪَنڙَ پُونءِ ڪَري، پاڻان پيرَ ڏکيا پَگڻين.

11

کُونجَ نه لَکيو ٻاڻُ، ماريءَ سَندي مَنَ مَ؛
اوچتي پَريالَ، وَگَرَ هُٽِي ويچُون ڪَيا.

12

کُونجَ! نه پَسِين ڪَڪَ، يَبُ جَنهن سينَ ڏيپيو؛
ماريءَ ماري لَڪَ، وَگَرَ هُٽِي ويچُون ڪَيا.

13

ماري! مَرِين شالَ! يَبَ وَجَنِي ڏيپيون؛
جِنُ تو آچي ڪالَ، وِٽو وِچُ ورهن ڪي.

14

ڪَيرَ ڪَريندي ريسَ، آيلَ! سَنگهارَن سينَ؛
جَنِين جِي خَميسَ، واريُون واري ڇڏيون.

15

جِيَن سِي سَنگَهَارَ، أَجِهِي جِنِين گَهَارِيَان؛
مَان لَهَنُون سَارَ، وِچ وَلَهِين ٽِينَهَرِين.

16

جي پَانِين وَسَ چَرَان، تَه سَنگَهَارَن سِين لَڏ؛
تَه هَاجِي سَندي هِڏ، کُوكَ نَه سُونِين ڪَڏهِين.

17

مَنڌِيُون مَتَ گُڙَن، جَهوڪَ به سُونَهَن پَهِيڙا؛
سَندي سَنگَهَارَن، جُوءِ جِناري جَڏَرِين.

18

جاڳو، جَاڙيجا! سَمَا سُڪَ مَ سُمَهو؛
پَسو، اَن پَارِيَا، لَاکو ٿو لوڙيُون ڪَري.

19

تَاڻُونڪِين پَلاڻَ، سَڌا هَڻَن گَرِڪِرا؛
لاڪي لوڙاڻنُ جا، اَهڙا ئِي اُهِيَاڻُ؛
ڏيئي تَنگَن تَاڻَ، کُوكَ ڪَارِيندا ڪَچَڙِي.

20

رِيپَارَڻ! رِيجهاءِ، لَاکو لُولاڻِين سِين؛
سَاڻو مَان سَندياءِ، نَٺُ مَتَائِي نَاڪُرو.

21

لاڪا لَڪَ سُجَن، ڦُلاڻِيءَ پِيرُ پِيو؛
جَنهن پَرِ راڻا، راجِيَا، ڪوڻَن مَنجَه ڪُنَبَن؛
جَنهن جو جَاڙيجَن، سَتِي سَنچو نَه لَهِي.

22

لاڪو لَڪِيءَ تي چَڙهي، لَڪِي لَاکي هِيڻ؛
سونهرايُون سِرِ ڪِيو، پِيڙِي ٻَڌِي بِيڻ؛
ڪَنڊو ڏَمَرَ ڏيڻ، صُبَاحَ ساڻ سِيڪَنهِين.